

та си единъ свитъкъ и като са искашли три пъти не само за да водори мълчание но и за да очисти гласа си, наченъ да деклимира о-дата си. Съчинителът на настоящата исторія скърби защото не можи да отвори нѣйндѣ поне единъ стихъ отъ чудната тъзи поезія.

Ако сѫдимъ отъ похвалите съ които го обсыпахъ слушателите, поезіята му била достойна за слава. Единъ само Главъ изъ ме-жду сичките посмѣи да каже че не я намѣрва по гория отъ одитѣ на Хораций.

Подиръ исчитането наченъ да са събличатъ нѣкои, които и-щахъ да са мытъ въ студената бания. Тѣ окачихъ дрехите си на гуки и земахъ или своите роби или отъ слугите на банига по една закривка и тѣ влѣзвахъ въ великолѣпната онѣзи околността бания, която са спазва доро до днес за срамъ на южните Италіанци, които не са мытъ често какъто праотците имъ.

А поизѣжените влѣзвахъ презъ други врати въ хладката бания (*terpidarium*) дѣто приятната температура са поддържаше отъ мангали и отъ една пещъ подъ пата.

Въ тъзи стая оставахъ нѣколко минути за да са наслаждаватъ на искусствената нейна топлина. Тя бѣше по богато и по старателно украсена отъ другите, споредъ какъто го изискваше важността ѝ. Живописът и скулптурата на свода бѣхъ чудесни. Подъ коринфа на зданietо бѣхъ издѣланы изѣящни образи и стѣните покрити съ масторска живописъ. Въ тъзи стая оставахъ или преди или по-диръ мыенето онѣзи любители на бани са мыахъ седемъ ижти на дения.

Отъ тъзи стая която искахъ преминувахъ въ потилията (*sudatorium*), а послѣ въ сѫщата гореща бания (*salidarium*).

За да допълнимъ описането нека поведемъ читателя за да сѫди самъ за този клонъ на любосластното раскошество на древните и да тръгнемъ подиръ Лепида, който обикновено минуваше презъ сичките бани съ исключение на студената, употребението на които бѣ напуснато въ последните времена. Като са понатопли постепенно въ хладката бания, която горѣ описахъ, изѣящнайтъ този момъкъ преминахъ съ леки стъпки въ потилията.

Нека си въобрази съкїй постепенното усилянне на парата и ароматътъ които осладявахъ атмосферата на тъзи стая. Робитъ присѫствующи презъ сичкото време на мыенето, тоесть частъ подиръ туй го зехъ, отрихъ влагата отъ главата му и отъ тѣлото му. Слѣдъ като си починяхъ малко Лепидъ преминъ въ друга бания, дѣто са мытъ съ водата и дѣто ароматътъ бѣхъ еще по изобилни, и, като излѣзъ презъ